

## AMÎN KELİMESİNİN KÖKENİ HK. (1)

Sayın hocam; Kuranı kerimde amin kelimesi

Ahkaf 17 ayetinde ءاٰمِیْنِ iman et

Bakara 259 ayetinde ءاٰمِیْنِ: yıl olarak geçiyor.

Biz hangi yazılışıyla amin diyoruz da Allah kabul etsin manasına geliyor...

**Cevap:** Kanaatime göre *Âmîn* kelimesi köken itibariyle Arap-ça değil, Arapça ile müşterek köke sahip İbranca'dan ve Âramca'dan Arapçalaşmış bir kelime-dir. Ya-hudiler de dualarının sonunda Âmîn derler, Hristiyanlar da. Yalnız onlar kelimeyi

### Amen

şeklinde telaffuz ederler.

Kelime'nin kökeni hakkında oldukça doyurucu açıklama yapan Erdem Sargon, TDV Ansiklopedisinde özetle şöyle demektedir:

Hakkında değişik görüşlerin bulunduğu Âmin kelimesi hakkında başlıca iki görüş vardır. Birine göre Amin kelimesi, İbranice ve Süryanice'den Arapçaya geç-miştir. Çünkü Yahudîler ve Hristiyanlar da bu kelimeyi

### amen

şeklinde

(

### âmen/ âmên

) telaffuz ederler. Esas itibariyle kelime “kabul et” anlamında değilse de Allah’a hitaben kullanılan bir terimdir.

Kelime, Kitâb-ı Mukaddes'in pek çok yerinde **amen** şeklinde geçer. Ana Sami dilde kelime sağ taraf, yümn (uğur), doğru, güvenilir kökünden türemiştir.

Kelimenin temelde Arapça olduğu görüşünde olanlara göre Âmîn, inanmak, güvenmek anlamındaki **emn** kökünden gelmiştir. *Emîn* sıfatının hafifletilmiş telaffuzu **emin** aynı kökten ve aynı anlamda bulunan Âmin sıfatı da vardır.

**Bazıları da Âmîn kelimesinin, Allah'ın ef'âl isimlerinden yahut ünlem ismi olduğunu ileri sürmüşlerdir.** Bu durumda âmînin İbrânîce ve Ârâmîce-Süryânîce'de olduğu gibi Arapçada da "doğru, şüphesiz, gerçek" mânasını taşıdığı ortaya çıkmakta ve uygulamadaki kullanılış biçimi de bunu desteklemektedir.

*(devamı yarın..)*